

det ikke var Kvægspeft eller Lungesyge, er det dog i Lovens Mand, at Sygdomme, der ere ligesaa farlige som disse, skulle behandles paa samme Maade. Selv om det altsaa ikke udtryffeligt staa i Loven, at han skal have Erstatning, mener jeg, at Thinget dog af Billighedshensyn vil finde, at han alligevel bør have Erstatning, og vil erkjende, at der er, om jeg saa maa kalde det, et Gul i Loven, som bør udfyldes, saa at enhver Sygdom, der er ligesaa farlig som de nævnte, maatte komme ind under den samme Kategori og blive behandlet paa samme Maade. Ganste vist er det, at Kreaturerne ikke kunde nedslaaes uden hans Samtykke — det havde Dyrigheden ikke Lov til, hvor gjerne den end vilde, naar det udtryffeligt var sagt, at det var Miltbrand, og man var jo overbevist om, at det var Miltbrand, da det var blevet erklæret af Veterinærskolen — men havde der været Tvivl om, hvad Sygdommen var, vilde Dyrigheden efter Loven have havt Lov til at slaa nogle af Kreaturerne ihjel for at undersøge dem, og hvis det da befandtes, at det ikke var Kvægspeft eller Lungesyge, vilde han have faaet fuld Erstatning, og havde det vist sig, at det var Kvægspeft eller Lungesyge, vilde han, som den ærede Drdsfører sagde, kun have faaet $\frac{2}{3}$. Jeg vil altsaa tilraade det ærede Thing at vedtage dette Forslag om at henvise Andragendet til Indenrigsministeren, og jeg haaber da, at den ærede Indenrigsminister ogsaa vil tage Hensyn dertil, ligesom jeg haaber, at den ærede Minister vil lade sig det være magt paaliggende for lignende Tilfælde. Gheld si Fremtiden maaske at faae tilføjet til Loven, at Sygdomme, der ere ligesaa farlige som Kvægspeft og Lungesyge, behandles paa samme Maade. Jeg havde tænkt mig, hvis Udvalget vilde være gaaet ind paa dette Forslag og vilde anbefale Andragendet, at den nærmeste Maade at komme en saadan Mand til Hjælp paa, vilde være at yde ham et rentefrit Laan for hans Levetid. Han og hans Sustru ere jo aldrede Folk, saa at det ikke vilde medføre saa stort Tab for Statskassen, og han kunde da faae sin Kreaturbesætning i Stand igjen. Da han ingen Børn har, vil det kun være hans Arvinger, der vilde lide det Tab, medens han vil se en mere sorgfri Fremtid imøde. Nu har han en mindre betydelig Gæld, naar han faar sit Tilgodehavende udbetalt. Han er en Mand, der har arbejdet sig ordentlig op, og kunde lide sig igjennem uagtet sit svaage Helbredsstilstand, men efter et saadant Tab af 3,000 Rbd. paa een Gang, har han ikke Midler til at skaffe Besætning tilveie uden ved at stifte Gæld. Han har paany kjøbt to Kreaturer, men deraf døde det ene strax, i uagtet Alt var renset, saa godt det kunde ske, og Dyrlegen kunde ikke se rettere, end at det var den samme Sygdom, men i mildere Grad. Jeg har ikke hørt, om der senere er kreporet flere Kreaturer, men han er naturligvis atter bange for at forgyde sin Besætning, og det er da ikke at undre

sig over. Det er ikke alene Kreaturerne, han har tabt, men ogsaa den Sæd, som skulde voge i Jorden, Gjødningen og Foderet, Alt er gaaet tabt, og det hedder i Erklæringen fra Sogneraadet, at han er en saa solid, sandfærdig og troværdig Mand, at man ikke kan betvivle Rigtigheden af hans Ansøgte, men at man endogsaa har troet, at Tabet er lavt angivet, saa man vil se, at det ikke er noget urimeligt eller ubilligt Forlangende. Jeg vilde ønske, at det høie Thing ved saadanne Leiligheder dog vilde vise, at det er tilbøieligt til at billige den Slags Andragender.

Udsjær: Der er neppe nogen af de Forhandlinger, som foregaa her paa Rigsdagen, der i og for sig kunne blive mere pinlige end disse Forhandlinger om Andragender, thi det er klart, at naar man vil følge det, som Ons Høielse tilfagde Os, vilde man i mangfoldige Tilfælde komme til at give sin Anbefaling til Andragender, som man ved at betragte dem med koldt Blod og betragte dem saaledes, som vi, der staa som Repræsentanter for hele Nationen, nødvendigvis maa betragte dem, ikke kan anbefale. Saaledes er det gaaet mig med det Andragende, som den ærede sidste Taler nu omtalte. Ved den første Betragtning kunde man synes, at der var noget meget tiltalende ved her at lade tilflyde Hjælp; men jeg skal dog bede ærede Medlemmer, inden de stemme for det Vædringsforslag, som er filliet af det ærede Medlem, at overveie Følgerne af, om man paa det Omraade, hvor Lovgivningsmagten har truffet sine Bestemmelser, og hvor desuden de Paagjældende paa anden Maade selv kunne sikkre sig, kom ind paa den Bei at tilstaa en Understøttelse som den, der her er Tale om. Da kunde man lige saa godt komme ind paa den samme Bei, naar en Mand mødte for os, og beklagede sig over, at Stormen havde blæst hans Sæd af, eller at Nattesfrosten havde beskadiget hans Afgrøde. (En Stemme: Eller at han havde lidt Skade ved Ildbrand); ja, Udbrændt ere vi Gud ske Lov engang komne ud over at give Erstatning for, thi Ildbrande ere blevne saa almindelige, at Alle maa vide, at det er en simpel Pligt at sikkre sig ved en saa billig Foranstaltning, som Assurance er, saa at det kun er under ganske færegne Omstændigheder, at den private Godgjørenhed indlader sig paa at hjælpe i Ildbrandsstilfælde. Paa en lignende Maade kunde man have sikket sig her, og dersom man vilde indlade sig paa en Understøttelse i slige Tilfælde, kunde der komme mangfoldige Andragender af lignende Natur, hvor Omstændighederne i og for sig kunde være lige saa beklagelige, og hvor Høielsen kunde være lige saa rede til at gjøre sig gjældende som her. Jeg kan derfor, saa ondt det end kan gjøre mig for den paagjældende Person, ikke Andet end opfordre det ærede Thing til at følge Udvalgets Indstilling. — Med Hensyn til det følgende Andragende